

Copie

JAZZGESCHIEDENIS 684 = ZO 24.04.94 = VPRO R 4 = 22.00-+22.30

Bandno.

Tijd.

Mont. 29.03.94

band

BOS

MdR, Jazzgeschiedenis 684. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 3, John Coltrane, deel 4. Vandaag de tenorsaxofonist met opnamen uit de Atlantic-sessions van 24 november en 2 december 1959, toen Coltrane voor de ritmesectie van Miles Davis koos om mee te spelen. Voorjaar '59, na 'Kind of Blue', vertrok Coltrane bij Davis, maar deed toch wel incidenteel mee aan platensessions of korte engagements. Als laatste de Europese tournee van voorjaar 1960, de eerste keer dat Coltrane hier was. Zijn 1958-opnamen met Davis van het Newport Jazz Festival waren nog steeds niet uitgebracht, zodat het publiek de toenmalige Coltrane niet kende. Zondag 9 april deed de VARA een live-uitzending vanuit het Scheveningse Kurhaus, maandags stonden de mensen in de platenwinkels om een Miles Davis te kopen mits John Coltrane daar niet op speelde. De VARA-uitzending werd later als bootleg op Unique Jazz uitgegeven. Coltrane nu dus in de periode dat hij los/vast bij Davis speelde, eerst één stuk van 24 november 1959. Wynton Kelly-piano, Paul Chambers-bas, Jimmy Cobb-drums. ~~Wynton Kelly~~ Jerry Valentine was trombonist en componist-arrangeur in de Billy Eckstine Band van 1944 met de Be-boppers van het eerste uur. Naast Eckstine zong ook Sarah Vaughan, voor haar maakte Valentine "I'll wait and pray".

John Coltrane Quartet: I'll wait and pray (Valentine, Treadwell 2/3 - 3:40 - London LTZ-K 15219

"I'll wait and pray" van Jerry Valentine, waarbij George Treadwell de tekst schreef, de latere manager en echtgenoot van Sarah Vaughan. John Coltrane en Sonny Rollins experimenterden in die tijd veel met de tenorsaxofoon. Hoe boventonen te blazen, vooral Rollins, hoe meer tonen tegelijk te produceren, Coltrane, ^{John} Een van de ^{beste} resultaten horen we in dit stuk uit de 2 december-session: "Harmonique".

John Coltrane Quartet: Harmonique (John Coltrane) 2/1 - 4:17 - idem

Twee hoorden er net al iets van-

"Harmonique" van John Coltrane, met wat, populair werd genoemd, de dubbel-tonen techniek. Toen hij met zijn eigen kwintet, waarin Eric Dolphy, McCoy Tyner, Reggie Workman en Elvin Jones, zondag 19 november 1961 in Scheveningen en Amsterdam speelde, vroeg ik hem of hij die techniek een beetje geheim hield.

band John Coltrane-talk - 0:57

Geen geheim dus. Een beetje eigenlijk niet bestaande grepen, vingerzettingen gebruiken, je embouchure verslappen, wachten tot de noot splijt - normaal corrigeer je dat ^{725 in dan} juist - en dit ook goed laten gebeuren. Terug naar de session van 2 december. Van Harold Arlen "My shining hour".

John Coltrane Quartet: My shining hour (Harold Arlen, J. Mercer)
1/3 - 4:57 - idem

"My shining hour". Tenslotte de laatste twee stukken van de session, allebei van John Coltrane. Dit is "Some other blues".

John Coltrane Quartet: Some other blues (John Coltrane)
2/4 - 5:49 - idem

"Some other blues". Coltrane had toen al een lichte nijging tot mystiek, later zou die heel sterk worden. ~~was~~ In '59 ~~was~~ de astrologische ^{schie} titel "Fifth house".

John Coltrane: Fifth house (John Coltrane)
1/4 - 4:47 - idem

"Fifth house". U hoorde vijf ^fstukken door het John Coltrane Quartet voor Atlantic in NYC, met de leider-tenorsaxofoon, Wynton Kelly-piano, Paul Chambers-bas, Jimmy Cobb-drums, de toenmalige Miles Davis ritmesectie. De eerste opname was van 24 november, de andere vier waren van 2 december 1959. Volgende keer: 1960, Coltrane met Ornette Coleman musici. Dit was Jazzgeschiedenis 684, John Coltrane deel 4, Michiel de Ruyter.